32

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ **τῶν ΓΚΟ καί ΠΕΤΙΓΙΟΝ**

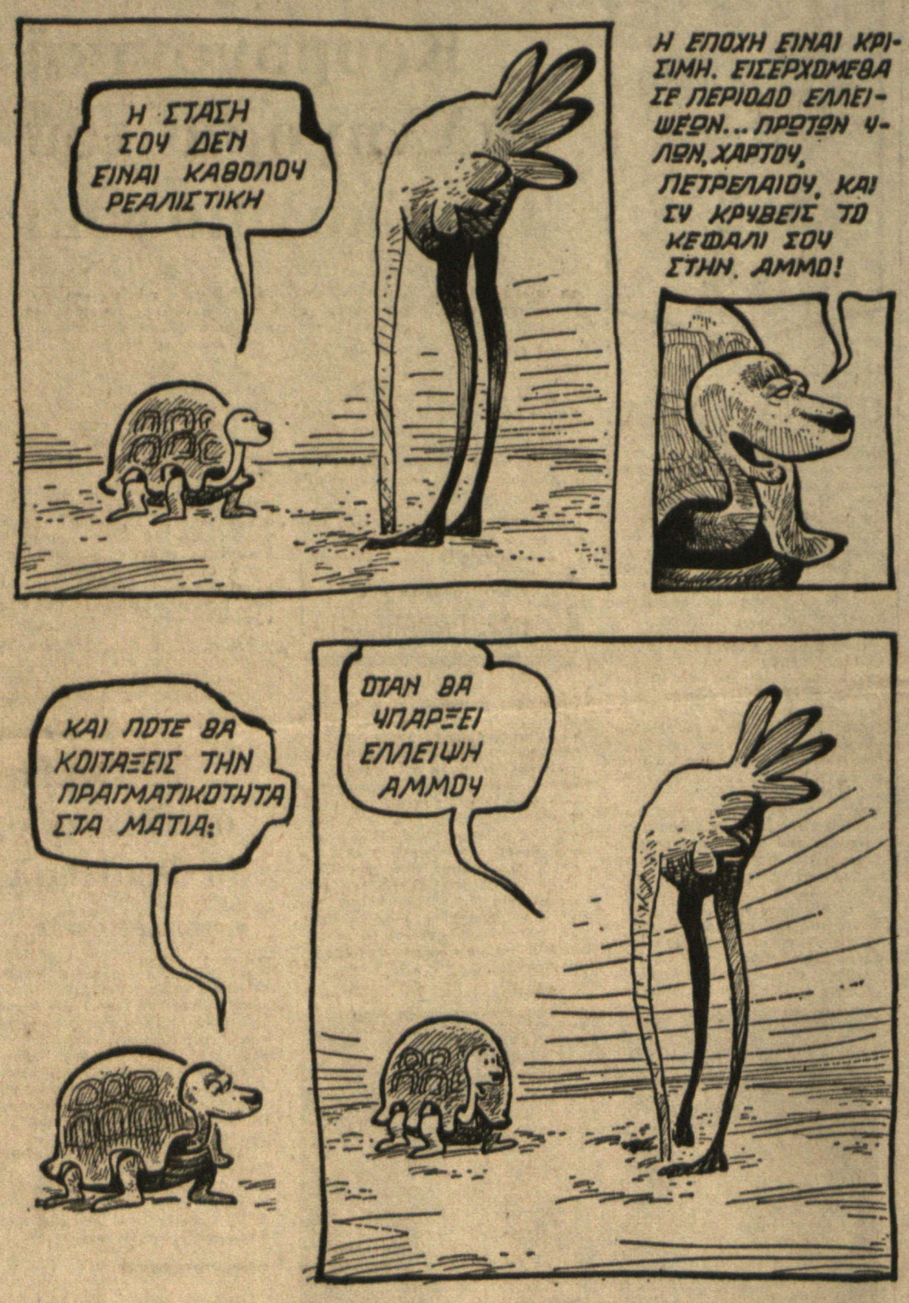

Ἡ «νεοαποστασία» εἶναι στήν ὑπηρεσία τῆς πολιτικῆς «ἐθνικοῦ συμβιβασμοῦ» καταγγέλλει ὁ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΕΝ Θ' ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ ΒΑΣΗ

Στήν εἰσήγησή του, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου κατά τή χθεσινή συνεδρίαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος τοῦ ΠΑΣΟΚ, εἶπε:

Ἀγαπητοί Συνάδελφοι,

Διέρχεται ἡ χώρα μας μιά τεράστια πολιτική κρίση. Μιά κρίση πού συνδέεται μέ τήν προσπάθεια τοῦ ἑλληνικοῦ κατεστημένου, ξένου καὶ ντόπιου, νά ἀλλάξει τό πολιτικό σκηνικό τῆς χώρας μας. Ζοῦμε ξανά τίς μέρες τοῦ 1965, ὅταν ἀποστάτες ἀπό τό κόμμα τῆς Ἕνωσης Κέντρου, μέ ἀντιπαροχή ὑπουργεῖα, θέσεις καὶ ἄλλα ὀφελήματα, πρόδωσαν τή λαϊκή ἐντολή, νόθευσαν τή λαϊκή ἐντολή, ὑπονόμευσαν καὶ ὑπέσκαψαν τούς δημοκρατικούς θεσμούς τῆς χώρας μας καὶ δημιούργησαν τό κόμμα τῶν ἀποστατῶν μέ τή στήριξη τῆς Δεξιάς τοῦ κατεστημένου καὶ τῶν ξένων καὶ μέ τήν ἄμεση ἐπέμβαση τοῦ θρόνου. Εἶναι μακρά καὶ γνωστή ἡ ἱστορία τῆς Δεξιᾶς στόν τόπο μας. Προσπαθεῖ νά παραμείνει στήν ἐξουσία μέ ὅλα τά μέσα, παρά τό γεγονός πώς στή χώρα μας ἡ Δεξιά ἀποτέλεσε καὶ θά ἀπορτελεῖ μιά μειοψηφία τοῦ Λαοῦ μας. Ὁ ἐκλογικός νόμος εἶναι συνήθως ραμένος στά μέτρα της. Ὅταν δέν ἀρκεῖ γιά νά τῆς ἐξασφαλίσει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, προχωρεῖ στή βία καὶ νοθεία. Νωπή εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς βίας καὶ νοθείας τοῦ 1961. Ὅταν οὔτε ὁ ἐκλογικός νόμος, οὔτε ἡ βία καὶ νοθεία μποροῦν νά τή διασώσουν, τότε μετέρχεται ἄλλα μέσα. Τό βασιλικό πραξικόπημα τοῦ 1965 εἶναι κι αὐτό ἕνα δεῖγμα τῶν μεθόδων πού εἶναι ἕτοιμη νά μετέλθει γιά νά συντηρηθεῖ στήν ἐξουσία. Καί ὅταν οὔτε αὐτό τή διασώζει, τότε ὑπάρχει καί τό στρατιωτικό πραξικόπημα. Ἡ ἀνοιχτή παραβίαση τῶν θεσμῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Καί αὐτός βέβαια ἀκριβῶς ἦταν ὁ ρόλος τῆς ἑφτάχρονης δικτατορίας. Νά ἀνακόψει τό τεράστιο λαϊκό κίνημα πού εἶχε τότε ἀναπτυχθεῖ κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τῆς Ἕνωσης Κέντρου. Σήμερα, δέν εἶναι πιά δυνατό νά διατηρήσει τήν ἐξουσία μέ στρατιωτικό πραξικόπημα. Ἡ πικρή ἐμπειρία τῆς ἑφταετίας, ἡ προδοσία τῆς Κύπρου, ἡ ὑπονόμευση τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων ἀπό τούς Ἀμερικανούς καὶ τό ΝΑΤΟ, ὅλα αὐτά ἔχουν πείσει τή συντριπτική πλειοψηφία τῶν στρατευμένων μας παιδιῶν πώς ἔργο τους δέν εἶναι νά στηρίζουν ξενοκίνητα συμφέροντα, πώς ἔργο τους δέν εἶναι νά καταλύουν τούς δημοκρατικούς θεσμούς, ὅτι καθήκον τους εἶναι νά παραμένουν πιστοί στήν ἐντολή τοῦ Λαοῦ, στόν ὅρκο πού ἔδωσαν νά προασπίζουν, στό πλευρό τοῦ Λαοῦ, τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία καὶ τήν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα. Εἶναι γι' αὐτό τό λόγο ὑποχρεωμένη ἡ Δεξιά, στό μέτρο πού συρρικνώνεται ραγδαία ἡ λαϊκή της βάση, νά ἀνεύρει καινούργιες μεθόδους γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου πού τήν ἀπειλεῖ τόσο ἄμεσα. Ἐπαναλαμβάνει γι' αὐτό, στά πλαίσια μιᾶς νέας μεθόδευσης, τό ἐγχείρημα τοῦ 1965. Δέν ἀνέμενε τό κατεστημένο, ντόπιο καὶ ξένο, ὅτι στίς ἐκλογές τοῦ 1977 θά ἔπεφτε τό ποσοστό τῆς Νέας Δημοκρατίας ἀπό τό 54% στό 42%. Δέν ἀνέμενε τό κατεστημένο πώς τό ΠΑΣΟΚ, ἡ πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στή χώρα μας, θά ὑπερδιπλασίαζε τή λαϊκή του βάση καὶ θά κατελάμβανε περίπου τό 1)3 τῶν ἑδρῶν στή Βουλή. Καί δέν ἀνέμενε πέρα ἀπ' αὐτό, πώς ἡ πορεία ἀπό τίς ἐκλογές καὶ ὕστερα θά ἦταν τόσο ἀνοδική γιά τό ΠΑΣΟΚ. Διαγράφεται σαφῶς στόν ὁρίζοντα τόν πολιτικό τῆς χώρας μας ἐκλογική νίκη τοῦΠΑΣΟΚ στίς ἐπόμενες ἐκλογές, ὅποτε κι ἄν γίνουν καί μ' ὁποιοδήποτε ἐκλογικό σύστημα κι ἄν γίνουν. Κάτω ἀπ' αὐτή τήν ἄμεση πίεση, τά ξένα καί ντόπια συμφέροντα πού διαφεντεύουν τήν τύχη τῆς χώρας μας, μετέρχονται νέες μεθόδους, προσπαθοῦν νά ἐξαπατήσουν τόν Ἑλληνικό λαό ἀκόμη μιά φορά, νά νοθεύσουν γι' ἀκόμη μιά φορά τή λαϊκή κυριαρχία, νά ὑπονομεύσουν γι' ἀκόμη μιά φορά τούς δημοκρατικούς θεσμούς. Αὐτή τή μεθόδευση, αὐτή τή μεγάλη ἀπάτη πού ἐπιχειρεῖται σέ βάρος τοῦ Λαοῦ μας καί τῆς χώρας μας, ἔχουμε καθήκον νά τήν ἐκθέσουμε ἀνάγλυφη. Κι αὐτό τό καθήκον ἐπιτελῶ σήμερα.

Οἱ κομματικοί ὑπολογισμοί

Ἡ μεθόδευση ἐκτελεῖται σέ δύο ἐπίπεδα. Τό ἕνα εἶναι τό ἐπίπεδο τῶν κομματικῶν σχηματισμῶν. Τό ἄλλο ἐπίπεδο εἶναι τό ἐπίπεδο τῆς προπαγάνδας, τῶν συνθημάτων μέ τά ὁποῖα προσπαθοῦν νά ἀποπροσανατολίσουν τό Λαό μας.

Ὡς πρός τό πρῶτο: Πραγματοποιήθηκε προεκλογικά, μεθοδευμένα, ἡ σύμπηξη νέου κόμματος τῆς Ἀκροδεξιᾶς πού περιέλαβε στούς κόλπους του φιλομοναρχικά, φιλοχουντικά, ἀντιδραστικά στοιχεῖα, τέλεια καί ἀνοιχτά ἐνταγμένα στά ψυχροπολεμικά σχέδια τοῦ ΝΑΤΟ καί τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Κι ἔδωσε αὐτό τή δυνατότητα στόν κ. Καραμανλή καί τή Νέα Δημοκρατία νά φορέσουν ἕνα νέο προσωπεῖο. Τό προσωπεῖο τῆς Κεντροδεξιᾶς. Μιά πού τά πιό ἀκραῖα στοιχεῖα εἶχαν ἀποχωρήσει ἀπό τούς κόλπους τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἄνοιγε ὁ δρόμος γιά νέα ἐμφάνιση μιᾶς Δεξιᾶς μέ εὐρωπαϊκό θά Ἐλεγε κανείς προσωπεῖο. Ἦταν ἕνα πρῶτο ἀπαραίτητο βῆμα γιά τίς περαιτέρω μεθοδεύσεις πού ἔχουν προγραμματισθεῖ. Σέ δεύτερη φάση —φάση πού ἄρχισε ὕστερα ἀπό τίς ἐκλογές τοῦ '77, ὕστερα ἀπό τήν ἐντυπωσιακή, δραματική, συρρίκνωση τῆς δύναμης τῆς ΕΔΗΚ— ἄρχισε ἡ ἐπιδρομή. "Ἀρχισε δηλαδή —γιά νά χρησιμοποιήσουμε τή σωστή φράση — ἡ νέα ἀποστασία, ἡ Νεοαποστασία. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐλπίζει ἡ Νέα Δημοκρατία νά ξαπλώσει τά πλοκάμια της στό χῶρο τοῦ Κέντρου, νά ἀποσπάσει, μέ ἀνταλλάγματα πάντοτε, στελέχη —βουλευτές καί μή— τοῦ Κέντρου καί νά ἑδραιώσει τήν ἐντύπωση πώς πρόκειται γιά μιά Κεντροδεξιά εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἐλπίζει βέβαια ὅτι ἡ μετατόπιση τῶν στελεχῶν θά ὁδηγήσει καί σέ μετατόπιση τῆς λαϊκῆς βάσης, πού στήριξε αὐτά τά στελέχη ἐκλογικά. Αὐτό εἶναι τό παιχνίδι πού σήμερα παίζεται. Ὑπάρχει ὅμως ταυτόχρονα καί μιά τρίτη προσπάθεια. Ὁρισμένες δυνάμεις δέν θά προσχωρήσουν στή Νέα Δημοκρατία σάν μέλη της. Θά προσπαθήσουν νά διαμορφώσουν ἕνα νέο κόμμα σοσιαλδημοκρατικοῦ τύπου. Κόμμα σοσιαλδημοκρατικοῦ τύπου πού θά συνεργαστεῖ ἐν καιρῷ μέ τή Δεξιά. Ἔτσι ὥστε ἡ Δεξιά στήν πατρίδα μας νά φορέσει τρία προσωπεῖα: Τό προσωπεῖο τῆς Ἀκροδεξιᾶς, τό προσωπεῖο τῆς Κεντροδεξιᾶς καί τό προσωπεῖο τῆς σοσιαλδημοκρατικῆς Δεξιᾶς. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐλπίζεται ὅτι θά συρρικνωθοῦν οἱ δυνάμεις τῆς Ἀλλαγῆς στή δόση τῆ λαϊκή. Ὅτι θά περιοριστοῦν οἱ δυνατότητες ἀνάπτυξῆς τῆς δύναμης τοῦ ΠΑΣΟΚ, πού εἶναι καί θά εἶναι ἡ πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στή χώρα μας —τό κόμμα τῆς ἐλπίδας, τό κόμμα τοῦ μέλλοντος γιά τήν πατρίδα μας. Αὐτή εἶναι ἡ μεθόδευση σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τή διαμόρφωση πολιτικῶν σχηματισμῶν. Τρεῖς τοὐλάχιστον σχηματισμοί τῆς Δεξιᾶς: Ἀκροδεξιά, Κεντροδεξιά καί Σοσιαλδημοκρατική Δεξιά. Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά προσπαθήσει ἡ Δεξιά νά διευρύνει τή λαϊκή της βάση ἡ τουλάχιστον νά τή συντηρήσει ἀπό τίς διαρροές πού κάθε μέρα γίνονται πρός ὄφελος τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Ὁ «ἐθνικός συμβιβασμός

Ἀλλά πολιτικοί σχηματισμοί χωρίς ἰδεολογικό περιεχόμενο δέν εἶναι εὔκολο νά ἐπιζήσουν, εἰδικά ὅταν στηρίζονται στήν ἀνοιχτή παραβίαση τῶν ἀρχῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, στήν ἀνοιχτή καί βάναυση θά Ἔλεγε κανείς, παραβίαση τῶν ἀρχῶν στίς ὁποῖες στηρίζεται ἡ λαϊκή κυριαρχία. Γι' αὐτό θά ἀντιμετωπίσουμε μιά ὁρισμένη συνθηματολογία. Αὐτή ἡ καινούργια συνθηματολογία ἔχει ἤδη μεθοδευτεῖ ἀπό πολύ χρόνο. Στόχος της εἶναι ἡ μετατόπιση τῆς κυρίαρχης ἀντίθεσης, ἡ δημιουργία ἀπατηλῶν ἀντιδιαστολῶν, πού θά ἀποπροσανατολίσουν τόν Ἑλληνικό λαό, τή λαϊκή βάση στή χώρα μας. Ποιά εἶναι τά πραγματικά προβλήματα, ποιές εἶναι οἱ κυρίαρχες ἀντιθέσεις πού ἀντιμετωπίζουμε; Στό ἐσωτερικό, ἡ κυρίαρχη ἀντίθεση εἶναι ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στή ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ καί τήν ΑΛΛΑΓΗ. Στή συντήρηση ἑνός συστήματος πού ἔχει ὁδηγήσει σέ ἀδιέξοδα, στήν οἰκονομική στασιμότητα, στήν κατάπτεση τῶν ἐργαζομένων τῆς χωρας μας στό βωμό τῶν συμφερόντων τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλιακῶν συγκροτημάτων, τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας τοῦ τόπου — καί τήν Ἀλλαγή πού ἀνοίγει νέες προοπτικές γιά μιά ἰσόρροπη ἰσομερῆ οἰκονομική ἀνάπτυξη, γιά μιά κατανομή τοῦ πλούτου πού θά ἀνταποκρίνεται στήν προσφορά τῶν ἐργαζομένων, στήν προσφορά τοῦ κάθε Ἕλληνα στό ἐθνικό προϊόν. Ἡ Συντήρηση στηρίζει τά συμφέροντα τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Ἡ Ἀλλαγή ὑπόσχεται νέους ὁρίζοντες γιά τόν Ἕλληνα ἐργαζόμενο — τόν Ἕλληνα ἐργάτη, τόν Ἕλληνα ἀγρότη, τόν Ἕλληνα διοτέχνη, τόν Ἕλληνα μισθωτό καί τά Νιάτα τῆς πατρίδας μας. Αὐτή ἡ κυρίαρχη ἀντίθεση ἀνάμεσα στή Συντήρηση καί τήν Ἀλλαγή πρέπει μέ κάθε τρόπο νά συσκοτισθεῖ ἀπό τή Δεξιά. Γιατί ἀποτελεῖ τήν καταλυτική πολιτική πραγματικότητα τῆς πατρίδας μας, πού καθιστᾶ δέδοιη τήν ἔνοδα τοῦ ΠΑΣΟΚ στήν Κυβέρνηση καί τήν ἐξουσία. Ταυτόχρονα ὅμως ὑπάρχει καί μιά ἄλλη παράλληλη, ἄμεσα συνδεμένη μέ τήν πρώτη, κυρίαρχη ἀντίθεση. Εἶναι ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα σέ μιά πολιτική ἐξάρτησης τῆς χώρας μας ἀπό ξένα κέντρα ἀποφάσεων — μιά πολιτική πού θά τήν χαρακτήριζα σάν τήν πολιτική τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβιβασμοῦ — ἀπό τή μιά μεριά, καί τήν πολιτική πού ὁδηγεῖ σέ μιάν ἀνεξάρτητη ἑλληνική ἐθνική πορεία. Πράγματι, διανύουμε μιά περίοδο πού περιέχει καταλυτικούς κινδύνους, τόσο γιά τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, ὅσο καί γιά τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας μας. Ἐπιστροφή στό ΝΑΤΟ, Βάσεις ἀμερικανικές, Κυπριακό κι ἡ ἀπειλή στό Αἰγαῖο — ἀποτελοῦν ἕνα πλέγμα πού διαπραγματεύεται σήμερα ἡ Κυβέρνηση μέ τό ΝΑΤΟϊκό κατεστημένο, στά πλαίσια τῆς ἔνταξῆς τῆς χώρας μας στήν Κοινή Ἀγορά. Κι ὅλα τά σημάδια μᾶς δείχνουν πώς προχωροῦμε ραγδαία, αὐτή τήν ἀνοιξη, αὐτό τό καλοκαίρι, στήν ἐπίλυση τοῦ συνόλου αὐτῶν τῶν προβλημάτων στά πλαίσια τῶν ΝΑΤΟϊκῶν συμφερόντων. Γιά νά πραγματοποιηθεῖ αὐτός ὁ Ἐθνικός Συμβιβασμός, γιά νά λυθοῦν τά προβλήματα —τό Κυπριακό, τό Αἰγαιακό, οἱ Βάσεις, ἡ ἐπιστροφή στό Ν.Α.Τ.Ο.— σύμφωνα μέ τά κελεύσματα τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας καί τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἀπαιτεῖται νά δοθεῖ ἡ ἐντύπωση πώς ὑπάρχει λαϊκή ἔγκριση, ἀπαιτεῖται δηλαδή μιά μεγάλη λαϊκή βάση. Τή λαϊκή βάση αὐτή σήμερα δέν τή διαθέτει ἡ Νέα Δημοκρατία καί κάθε μέρα πού περνάει γίνεται σαφές ὅτι διαθέτει ὅλο καί μικρότερη λαϊκή βάση. Εἶναι ἐπομένως ἀπαραίτητο νά προσαθήσει νά ἀνακόψει τή ραγδαία διαρροή τῆς λαϊκῆς της βάσης πρός τό ΠΑΣΟΚ. Μά τίς ἐλπιδοφόρες γιά τήν Ἀλλαγή τάσεις δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐντάξει στή Δεξιά — σ' ὁποιοδήποτε ἀπό τά τμήματα τῆς Δεξιᾶς πού ἔχει διαμορφώσει— δυνάμεις, προσωπικότητες, στελέχη, τά ὁποῖα θά ἐπωμισθοῦν μαζί της τήν εὐθύνη γιά τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό. Γυρεύει, μ' ἄλλα λόγια, συννιπογαφές. Γυρεύει ἀνθρώπους πού, μέ ἀντάλλαγμα ὑπουργικούς θώκους καί Γενικές Γραμματεῖες, θά συνυπογράφουν τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό. Αὐτή εἶναι ἡ προειδοποίησή μας πρός ἐκείνους πού σκέφτονται ὅτι ἴσως εἶναι ὠφέλιμο γι' αὐτούς νά συνδέσουν τήν πολιτική τους τύχη μέ τή Νέα Δημοκρατία καί τή Δεξιά.

Αὐτές εἶναι οἱ πραγματικές ἀντιθέσεις, αὐτές εἶναι οἱ πραγματικές ἐπιλογές γιά τό Λαό μας. Τίς ἐπαναλαμβάνω: Στό ἐσωτερικό μέτωπο, Συντήρηση ἡ Ἀλλαγή. Στό ἐξωτερικό μέτωπο, Ἐθνικός Συμβιβασμός ἤ μιά περήφανη ἀνεξάρτητη ἑλληνική πορεία τῆς χώρας μας. Μεθοδεύονται κατά συνέπεια συνθήματα πού θά συγκαλύψουν αὐτές τίς κυρίαρχες ἀντιθέσεις. Τό ἕνα μεγάλο σύνθημα τῆς Δεξιᾶς γύρω ἀπό τό ὁποῖο προσπαθεῖ νά συσπειρώσει δυνάμεις στήν Κεντροδεξιά, εἶναι «εὐρωπαϊσμός ἤ ἀντιευρωπαϊσμός». Κίβδηλο σύνθημα σαφῶς. Γιατί οἱ δυνάμεις Ἀλλαγῆς τῆς χώρας μας, τό ΠΑΣΟΚ σάν πρωτοπορία τῶν δυνάμεων Ἀλλαγῆς, σάν πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, δέν ἔθεσε καί δέν θέτει ποτέ ἕνα τέτοιο δίλημμα στόν Ἑλληνικό λαό. Τό ΠΑΣΟΚ ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι πάντα γιά τήν πιό πλατειά δυνατή συνεργασία τῆς Ἑλλάδας μέ ὅλες τίς χώρες πού βρίσκονται στό χῶρο στόν ὁποῖο κινεῖται: Βαλκάνια, Μεσόγειος, Δυτική Εὐρώπη, Ἀνατολική Εὐρώπη. Ὅλοι αὐτοί οἱ χῶροι εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τό μέλλον τῆς χώρας μας. Ἡ στενόμυαλη, κοντοπρόπεπει νά τονίσω πώς εἴμαστε τό μόνο κόμμα πού ἔδωσε στό Λαό συγκεκριμένο κυβερνητικό πρόγραμμα κατά τίς ἐκλογές τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1977 — εἶναι γνωστό σέ ὅλους σας. Εἶναι πρόγραμμα βαθειά δημοκρατικό, γιατί στηρίζεται στήν ἄμεση συμμετοχή τοῦ πολίτη στίς ἀποφάσεις πού τόν ἀφοροῦν. Γιατί τό ΠΑΣΟΚ εἶναι τό κόμμα τοῦ ἀποκεντρωμένου δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ. Γιατί στηρίζεται, ὄχι μονάχα στήν κοινοβουλευτική παρουσία —τήν ἔμμεση παρουσία τοῦ Λαοῦ μας— ἀλλά καί στήν δραστηριοποίησή του μέσα ἀπ' τούς διεκδικητικούς ἀγῶνες τῶν ἐργατικῶν καί ἀγροτικῶν σωματείων, δηλαδή, στόν Συνδικαλισμό, μά καί ταυτόχρονα στήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση πού πραγματικά ἀποτελεῖ τό κύτταρο τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι τουλάχιστον ἄστεῖο νά προσπαθεῖ ἡ Δεξιά σήμερα νά πολώσει τήν κατάσταση γύρω ἀπό τό δίλημμα «Δημοκρατία ἤ Μαρξισμός».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου κατά τή χθεσινή συνεδρίαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας

Ἡ ἐπιχείρηση («νεοαποστασίας»)

Ὅπως τόνισα καί στίς πρῶτες μου δηλώσεις ὅταν ἀνακοινώθηκε ἡ «διεύρυνση», δηλαδή ἡ Νεοαποστασία, τό νέο αὐτό ἐγχείρημα τοῦ κατεστημένου γιά τήν «ἀνωθεν» ἀλλαγή τοῦ πολιτικοῦ χάρτη τῆς Ἑλλάδας δέν πρόκειται νά ἀποδώσει τά ἀποτελέσματα πού ἐπιδιώκονται. Πρώτο, ἀπό ὅσα στάδια καί ἄν περάσει ἡ ἐπιχείρηση τῆς νεοαποστασίας, δέν πρόκειται νά μετατοπιστεῖ σημαντικός ἀριθμός ὀπαδῶν τῆς κεντρώας παράταξης στή Νέα Δημοκρατία. Ὅσοι ψήφισαν τήν ΕΔΗΚ τόν Νοέμβρη τοῦ 1977 ἔρριξαν ψῆφο ἀρνητική γιά τή Δεξιά, γιά τόν κ. Καραμανλή, τή Νέα Δημοκρατία καί τήν πολιτική τους. Ἔχουν μακρά ἀντιδεξιά παράδοση. Κι ὅπως ἀποδείχτηκε τό 1965, ἡ καθοδηγούμενη δεξαγορά στελεχῶν δέν ὁδηγεῖ στή μετατόπιση τῆς λαϊκῆς βάσης στή Δεξιά. Ἐνῶ ἀλήθεια πώς ἡ κεντρώα παράταξη ἔχει μέσα σέ δεκαετίες προσφέρει πολλά στελέχη στή Δεξιά. Δέν ἔχει κανείς παρά νά μελετήσει τήν ἱστορία πολλῶν στελεχῶν τῆς Νέας Δημοκρατίας, γιά νά ἐννοήσει τήν κλίμακα στήν ὁποία ἡ κεντρώα παράταξη ἔχει τροφοδοτήσει τή Δεξιά μέ στελέχη. Ὅμως αὐτό δέν ἄλλαξε τόν συσχετισμό τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἡ λαϊκή βάση τοῦ Κέντρου, μέ ἐξαίρεση τήν πολιτική ἀτμόσφαιρα τοῦ '40 καί τόν Συναγερμό τοῦ Παπάγου, κράτησε σταθερά τόν σαφή ἀντιδεξιό της χαρακτήρα. Κι αὐτό δέβεια ἐξηγεῖ γιατί ὁ κ. Καραμανλῆς καί ἡ Δεξιά προσπαθοῦν νά συνδυάσουν τή Νεοαποστασία μέ τή δημιουργία τεχνητοῦ κλίματος ὀξύτητας καί πόλωσης, σέ βάρος βέβαια τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας πού εἶναι τόσο ἀπαραίτητη τίς κρίσιμες αὐτές ὧρες. Ἀλλά ἡ ὀξύτητα καί ἡ πόλωση δέν κατασκευάζονται ὅταν δέν συντρέχουν οἱ συνθήκες. Γι' αὐτό τό ἐγχείρημα θά ἀποτύχει. Ἐλάχιστα ὀφέλη θά ἀποκομίσει ἡ Νέα Δημοκρατία ἀπ' τήν ἐπιχείρηση τῆς Νεοαποστασίας. Γιά τήν ἀκρίβεια, ἡ μέτρηση ἀπό ἐδῶ καί πέρα θά εἶναι ἀντίστροφη. Γιατί ὁ Λαός μας κατέχεται ἀπό ὀργή, ἀγανάκτηση καί ὀηδία γιά ὅσα ἐπιχειροῦνται σέ βάρος του. Καί σέ βάρος τῆς Δημοκρατίας.

Εἶναι βέβαια δύσκολο καί ὄχαρι ἔργο νά προβλέψει κανείς τό μέλλον τῆς ΕΔΗΚ σάν κόμματος. Ὅμως ἕνα εἶναι βέβαιο. Ἡ βάση τῆς ΕΔΗΚ καί ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν στελεχῶν της σέ καμιά περίπτωση δέν θά μετακινηθοῦν πρός τή Νέα Δημοκρατία.

Ἡ λεωφόρος τῆς ἀλλαγῆς

Καταδικασμένο ἐκ τῶν προτέρων εἶναι καί τό Δεξιό Σοσιαλδημοκρατικό σχῆμα πού κατασκευάζεται γιά νά ἀντλήσει «εὐρωπαϊστές» σοσιαλίζοντες ἀπό τή λαϊκή βάση τοῦ ΠΑΣΟΚ. Δέν ἀληθεύει ἁπλῶς ὅτι εἶναι ὀρατός καί διαφανής ὁ ρόλος πού καλεῖται νά παίξει ἡ Σοσιαλδημοκρατική Δεξιά. Εἶναι ἱστορικά ἀδύνατο — ἰδιαίτερα σ' αὐτή τή δύσκολη γιά τόν παγκόσμιο καπιταλισμό περίοδο — νά ἑδραιωθεῖ σοσιαλδημοκρατικό κόμμα στήν Ἑλλάδα. Τό ἀπόδειξαν οἱ ἐκλογές τοῦ 1977. Θά τό ἀποδείξουν γι' ἀκόμη μιά φορά κι οἱ ἐπόμενες ἐκλογές.

Εἶναι λαθεμένη τέλος ἡ κυνική ἀντίληψη πώς σέ περίπτωση ἐξαφάνισης τοῦ Κέντρου, θά μοιράσουν τή λαϊκή του βάση ἡ Νέα Δημοκρατία καί τό ΠΑΣΟΚ καί ὅτι ἔτσι θά ἐξασφαλιστεῖ ἡ πλειοψηφία τῆς Νέας Δημοκρατίας. Δέν λειτουργοῦν ἔτσι τά πράγματα. Τό ΠΑΣΟΚ, ὁ φορέας τῆς Ἀλλαγῆς στόν τόπο μας, ἀπελευθερώνει παγιδευμένες μάζες τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Τό 25% πού πῆρε τό ΠΑΣΟΚ στίς ἐκλογές τοῦ 1977 σ' ἕνα βαθμό ὀφείλεται στή μετατόπιση ἀγροτῶν, ἐργατῶν, μισθωτῶν καί μικρομεσαίων στρωμάτων πρός τό ΠΑΣΟΚ, πού ἦταν μέχρι τότε ἐγκλωβισμένες στό χῶρο τῆς Δεξιᾶς. Αὐτή ἡ διαδικασία συνεχίζεται καί τώρα. Καί τό ἐγχείρημα τῆς Νέας Ἀποστασίας θά τῆς προσθέσει ἀκόμη πιό γρήγορο ρυθμό. Ὁ Λαός στή συντριπτική του πλειοψηφία θά καταδικάσει τά ἀήθη καί ξεπερασμένα τεχνάσματα τῆς Δεξιᾶς. Καί θά ἀνοίξει διάπλατα τίς λεωφόρους πού ὁδηγοῦν στή μεγάλη Ἀλλαγή, σέ μιά πορεία γιά τή χώρα μας ἐθνικά περήφανη καί κοινωνικά δίκαιη. Ἀλλά ὑπάρχει καί μιά προϋπόθεση. Τό ΠΑΣΟΚ ἐπωμίζεται αὐτή τήν περίοδο μιά τεράστια, μιά ἱστορική εὐθύνη. Εἶναι ὁ στόχος τῆς νέας σκευωρίας τῶν δυνάμεων τῆς ἀντίδρασης καί τῆς ἐξάρτησης. Ἔχει ἄμεσο καθήκον νά ἀπευθεῖ πρός τό Λαό. Νά ξεσκεπάσει σέ κάθε γωνιά τῆς ἑλληνικῆς γῆς τό παιχνίδι πού παίζεται σέ βάρος τοῦ Λαοῦ καί σέ βάρος τῆς χώρας. Νά κινητοποιήσει τίς λαϊκές δυνάμεις ἐνάντια σέ μιά Δεξιά πού ἀνασυντάσσεται καί συσπειρώνεται. Νά παίξει ἐνεργό καί ὑπεύθυνο ρόλο στίς διεκδικήσεις τοῦ Λαοῦ μας. Νά ἐνεργοποιήσει τίς λαϊκές δυνάμεις γιά νά ἀντιμετωπίσουμε ὅσο πιό μαζικά γίνεται τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό πού ἀπεργάζονται οἱ δυνάμεις πού ἐλέγχουν τήν πορεία τῆς χώρας μας. Μόνον ἄν ἐκπληρώσουμε αὐτό τό χρέος, μόνο ἄν ἀποδείξουμε στήν πράξη τώρα πώς δικαιούμαστε νά διεκδικήσουμε τήν πρωτοπορία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, μόνο τότε θά διαμορφωθοῦν ὑποκειμενικές προϋποθέσεις γιά τή Νίκη τοῦ Λαοῦ καί τή Μεγάλη Ἀλλαγή. Σ' αὐτό τό προσκλητήριο θά δώσουμε ὅλοι τό παρών.

Μία δήλωση τοῦ κ. Πεσμαζόγλου

Ὁ κ. Ι. Πεσμαζόγλου ἀπαντώντας σέ ἐρώτηση δημοσιογράφων σχετικά μέ τήν ὁμιλία τοῦ κ. Παπανδρέου, παρατήρησε:

«Μέ τά ὅσα λέει ὁ κ. Παπανδρέου μοιράζει καί αὐτός τούς Ἕλληνες, σέ δεξιούς καί ἀριστερούς, πού σημαίνει διχασμό, περιπετεία καί ἀνωμαλία. Λησμονεῖ ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι στήν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ἰσχυρές κεντρώες δυνάμεις πού μάχονται κάθε παραλλαγή φαυλότητας καί πού πάντα ἀποτελοῦσαν καί ἀποτελοῦν τήν γνήσια ἔκφραση τοῦ λαϊκοῦ καί ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἡ θέση τῶν δυνάμεων αὐτῶν εἶναι ὁ Δημοκρατικός Σοσιαλισμός. Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος γιά τήν ἀλλαγή».

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Συνέχεια ἀπό τήν 1η σελίδα

σελίδα — ὁ κ. Ἰωάν. Πεσμαζόγλου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΕ τήν πολιτική τῆς δεξιᾶς ὡς «πολιτική Ἐθνικοῦ Συμβιβασμοῦ» (ἐπίλυση τῶν προβλημάτων στά ΝΑΤΟϊκά πλαίσια) καί ἀνέφερε ὅτι γιά νά πραγματοποιήσει αὐτή τήν πολιτική της ἡ δεξιά «γυρεύει συνυπογραφές, γυρεύει μέ ἄλλα λόγια ἀνθρώπους πού μέ ἀντάλλαγμα ὑπουργικούς θώκους καί γενικές γραμματεῖες θά ὑπογράψουν τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό».

Τό («μαρξιστικό μέτωπο»)

Στίς κατηγορίες αὐτές τοῦ κ. Παπανδρέου ἡ κυβέρνηση ἀπάντησε χθές τό βράδυ μέ τήν ἀκόλουθη δήλωση τοῦ ἐκπροσώπου της:

«Ἡ ἀντιφατική καί ὀβριστική εἰσήγηση τοῦ κ. Προέδρου το